

Decisiones Sacramentales, Theologicæ, Canonicæ, & Legales

In Quibus Tota materia Sacramentorum, Theologiæ Moralis, Juris Canonici, & Quæstiones plurimæ Juris Civilis explicantur, dilucidantur, & traduntur, Eruditionibus, Historiis, & Exemplis adornatæ ; Opus Episcopis, Vicariis, Parochis, Confessariis, aliisque Studiosis utile, ac jucundum In Libris novem ...

De Sacramentis In Genere Ac De Sacramentalibus Nec Non De Sacramentis Baptismi, Confirmationis, atque Extremæ Unctionis Decisiones

Chiericato, Giovanni Maria

Augustæ Vindelicorum, 1730

Decisio XIV. Argumentum. Inquiritur, an suscipiens Sacramentum debeat esse alius à Ministro? Et quæ intentio in suscipiente requiratur? Sacerdotes extra Missam, Diaconi, Laici, ac mulieres an possint ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94638](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94638)

num. 88. & concordant DD. videlicet Cardin. de Lugo de Sacram. disput. 2. num. 108. Tamburin. libr. 1. de Sacramentis in genere cap. 1. §. 2. num. 2. Cardin. Toletus lib. 2. cap. 19. num. 9. qu. 2. punct. 1. num. 20. Vasquez tom. 2. Bonacina tom. 1. de Sacrament. in genere disp. 1. in 3. part. disput. 129. c. 7. quem allegat Gobat d. tract. 1. n. 206. & 207.

DECISIO XIV.

ARGUMENTUM.

Inquiritur an suscipiens Sacramentum debeat esse alius à Ministro? Et quæ intentio in suscipiente requiratur? Sacerdotes extra Missam, Diaconi, Laici, ac mulieres an possint sibi ministrare Eucharistiam?

SUMMARIUM.

- 1 Intentio an sit necessaria in suscipiente Sacramenta?
- 2 Suscipiens Sacramenta an debeat esse alius à Ministro?
- 3 Sacerdotes extra Missam an possint sibi Eucharistiam ministrare?
- 4 Diaconi an dare possint Eucharistiam?
- 5 Laici, ac Mulieres, an absentibus Sacerdotibus, possint seipso communicare?

Postquam explicuerimus præcipua dubia circa Ministrum Sacramentorum, opus est transire ad illa quæ concernunt suscipientes. Ideo Quæritur, Quæ, & qualis intentio requiratur in suscipiente Sacramentum?

Respondentes distinguunt Infantes ab Adultis. Illi recipere possunt validè Sacramentum Baptismi, Confirmationis, Eucharistiæ, & Ordinis si mares sint, absque propria intentione, quæ suppletur ab Ecclesia: & ratio est, quia hæc quatuor Sacramenta requirunt tantummodò capacitatem subiecti; alia verò tria, nempe Pœnitentia, Extrema Unctio, & Matrimonium pendent etiam ab intentione, & voluntate suscipientium, quæ in infantibus esse non potest. Layman libr. 5. tract. 1. cap. 6. num. 4. Tamburin. de Triplici Jure libr. 1. cap. 3. §. 1. & Cardin. de Lugo de Sacramentis disp. 9. num. 112. Adulti verò, qui non utuntur ratione, & nunquam sunt usi, ut amentes à natiuitate, absque ulla intentione pariter recipiunt supradicta quatuor Sacramenta, quia æquiparantur infantibus. cap. Majores. De Baptismo. Quod si amentes aliquando habuerint usum rationis, in his oportet, ut ante amissionem usus rationis habuerint voluntatem talis Sacramenti, quam non retractaverint voluntate contraria. d. cap. Majores. Vel Adulti habent rationis usum; & in eis requiritur voluntas Sacramenti, & quòd intendant ipsum Sacramentum recipere. Porro cum intentio sit triplex Actualis, Virtualis, & Habitualis, sufficit hæc habitualis, quæ est illa, cui præcessit actualis, & nunquam fuit reuocata; imò satis esset interpretativa intentio, quæ est quid minus habituali, cum videlicet Catechumenus voluit seruire Legem Christianam, & suscipere omnia remedia suæ salutis. Sed hæc non sunt intelligenda de Sacramento Matrimonii; hoc enim recipi non potest sola intentione habituali; ut bene explicant Tamburin. d. lib. 1. cap. 3. §. 1. num. 5. Card. To-

letus lib. 2. cap. 16. n. 2. Summa Diana in Verbo Sacramentum num. 7. Gobat tract. 1. à num. 226. usque 231. Volpi resol. 160. à num. 9. & seqq. Bonacina tom. 1. de Sacram. in genere disp. 1. q. 6. punct. 2. Cardin. de Lugo d. disput. 9. de Sacram. sect. 7. per totam. Et Eminentiss. Cardin. de Lauræa d. tom. 1. de Sacrament. disput. 11. art. 2. per totum. Qui omnes animadvertunt in omnibus Sacramentis (excepto Matrimonio) sufficere voluntatē suscipientis etiam coactam; nam voluntas coacta voluntas est. d. cap. Majores. De Baptismo: dummodò tamen interius sit verus consensus in Sacramentum; non verò si solus sit consensus in actionem externam absque voluntate Sacramenti.

His succedit aliud quæsitum, quoad examinant DD. circa suscipientem Sacramenta, videlicet, An suscipiens Sacramentum debeat esse alius à ministro? Circa quòd venit dicendum, alium debere esse à ministro, exceptis Sacramentis Eucharistiæ, (de quo infra dicam num. 3.) & Matrimonii, in quo contrahentes sunt ministri, & susceutores; ut de singulis Sacramentis disserant Doctores, redentes rationem, & præcipuè S. Thom. 3. p. qu. 66. art. 5. ad 4. Scotus in 4. dist. 6. qu. 4. L. A. Sylvest. Verb. absolutio 6. num. 2. §. Quartum. Toletus lib. 2. cap. 20. num. 1. Bonacina, qui ubique concordantes allegat, De Baptismo disput. 2. q. 2. punct. 4. n. 20. De Confirmat. disput. 3. qu. Unica. punct. 3. num. 7. & 9. De Eucharistia disput. 4. qu. 5. punct. 1. num. 13. De Pœnit. disput. 5. q. 4. punct. 2. num. 2. De Extrema Unct. disput. 8. qu. Unica. punct. 3. num. 1. De Ordine disput. 8. qu. Unica. punct. 4. num. 1. De Matrimon. q. 2. punct. 4. num. 5. Summa Diana Verb. Baptismus num. 11. Tamburin. de triplici Jure libr. 2. de Baptismo cap. 1. §. 5. num. 32. & Mastrius in 4. sent. disp. 7. num. 62.

Hinc resolvendi veniunt duo casus tanquam dependentes à supradicta doctrina. Primus casus est:

Episcopus in generali Sacri Chrismatis administratione, cum confirmasset quandam mulierem, etiam infanti, quem in brachijs tenebat, ob suæ mentis distractionem, Sacrum Chrisma more solito impertivit. Quæritur, An validè? Ex studiis hujus nostræ Diœcesis.

Affirmarunt aliqui; alii negarunt. Affirmantium rationes fuerunt; nam in præsentī casu adest Materia, Forma, Minister, & subiectum Sacramenti confirmatione habile, nempe infans; & quamvis Episcopus non habuerit attentionem in confirmatione peragenda, tamen dici non potest, quòd non habuerit sufficientem intentionem; quia intendebat sacrum Chrisma administrare cunctis, qui capaces forent illud Sacramentum accipere; & nemo negabit, infantes esse capaces Sacramenti confirmationis, ut docent Leander, & Suarez, quos allegat, & sequitur Tamburin. de Sacrament. confirmationis cap. 3. §. 1. per tot.

Negantium verò validitatem Sacramenti in proposito casu motivum fuit; quia in Episcopo, neque actualis, neque virtualis, neque habitualis fuit intentio; siquidem nunquam proposuit confirmare infantes, & sine Patrino, sed tantum annum discretionis attingentes, & Paternos habentes. Ergo absque ulla intentione inunxit hunc infantem actuali, vel virtuali. Ergo nulliter. Et quamvis infans sit capax Sacramenti, tamen ad essentiam Sacramenti requiritur in ministro intentio vel actualis, vel saltem virtualis confirmandi ipsum

ipsum infantem; & virtualis esse non poterat, quia de ejus essentia est, ut prius actualiter fuerit in ministro & deinde non fuerit revocata; sed in hoc Episcopo antea non fuerat, quia nunquam cogitavit, infantes confirmare; ideo ejus voluntas vix dici potest interpretativa; quæ non sufficit ad validitatem Sacramenti. Tambur. de triplic. jur. libr. 1. cap. 2. §. 1. num. 1. & 2. & cap. 3. §. 1. num. 8. Gobat de Sacramentis tract. 1. num. 74. Cardin. de Lugo disput. 8. num. 90. Eminentiss. Cardin. de Lauræa de Sacramentis in genere disput. 3. art. 4. ubi in terminis agit de intentione interpretativa, quam probat insufficientem esse ad validitatem Sacramenti. Et hæc opinio negativa fuit verior reputata, & verior reputanda. Alter casus est:

3. Sacerdos convalescentia præpeditus, celebrare omittens, sua tamen devotioni satisfacturus Sacram Synaxim decrevit sumere. Porro cum nullus alius Sacerdos adveniret, ipse suis manibus eam sibi ministravit.

Queritur, An licitè? Parochi, & Confessarii respondentes huic casui omnes affirmarunt, ut contra Pasqualigum tenet Diana Coordinatus tom. 2. resolut. 39. tract. 2. Quæ desumpta est ex part. 11. tract. 7. resolut. 42. ubi plures Theologos allegat idem sentientes, dummodò non sit scandali periculum, & concordant Castropal. tom. 4. tr. 21. punct. 18. num. 10. Suarez in 3. part. tom. 3. disp. 72. sect. 3. Cotonius illustr. controv. lib. 2. contr. 4. cap. 7. num. 157. qui id restringit ad solum casum necessitatis, vel magnæ solemnitatis, & deficiente alio Sacerdote. Gobat de Sacramentis tract. 4. num. 439. qui hoc concedit etiam extra necessitatis casum, absente alio Sacerdote. Eminentiss. Cardin. de Lugo de Sacram. Euchar. disput. 18. num. 35. & seqq. Et Eminentiss. Cardin. de Lauræa d. tom. 1. de Sacramentis disput. 24. art. 5. num. 67. & 68. ubi eum Lugone id licere affirmat etiam ex devotione; quod ulterius permissum censet pariter Diacono, si Sacerdos non adsit. De hoc plene dissero De Eucharistia Sacramen. decif. 29. per totam.

Ereito, quòd Sacerdos, & Diaconus sint simul, & uterque velit communicare; certum est, communionem esse Diacono præbendam à Sacerdote. An verò Sacerdoti à Diacono, vel à seipso, Doctores non concordant. Nam Eminentiss. Cardin. de Lauræa d. disput. 24. num. 68. à Diacono Sacerdotem recipere debere, tenet; ea ratione, quia tunc Sacerdos recipit communionem laicam, non Sacerdotalem, sicut quando sacrificat: ergo ab alio debet recipere sicut ipsi laici. Contrarium verò sustinet Diana par. 2. tract. 14. resolut. 33. & d. part. 11. tract. 7. resolut. 42. Quæ relident in Coordinato d. tom. 2. tract. 2. resolut. 39. & resolut. 40. Eò quia decentius videtur, ut Sacerdos propriis manibus consecratis Christi Corpus sumat, quam permittat, illud sibi ministrari manibus Diaconi non consecratis. Porro priori opinioni videtur favere Magrius in Hierolexic. Verb. Diaconus; ubi plura refert Concilia, quibus commissæ est Diaconis Sacram Eucharistia dispensatio; & eorundem Diaconorum dignitatem, & auctoritatem ex antiquorum SS. Patrum auctoritate demonstrat; sed eosdem porrigere Sacram Communionem Presbyteris Nicæna Synodus vetuit in cap. Pervenit. de Consecr. dist. 2.

Utrum autem in casu necessitatis laici, & mulieres (absentibus Sacerdote, & Diacono) possint sibi Sacram Eucharistiam ministrare? Respon-

Doct. Clericati Tom. 1. Lib. 1.

dendum est negativè: licet enim in primitiva Ecclesia id iisdem concederetur, præcipuè persequutionum tempore; ut in d. Hierolexic. Verb. Eucharistia; & doctè, ac eruditè ex conciliis, & SS. Patribus demonstrat Illustriss. & Reverendiss. Joannes Baptista Cafalius De Veterib. Christianor. Ritib. cap. 14. & 15. Nihilominus huic temporibus est omnino prohibitum ex d. text. in cap. Pervenit. de consecr. dist. 2. siquidem reverentia, quæ debetur Venerabili Sacramento, præponderat cuicunque beneficio privatarum personarum, ut firmant prælaudati Emin. Cardinales de Lugo d. disput. 18. num. 24. & de Lauræa d. disput. 24. num. 64. & num. 70. usque in finem. Qui respondet exemplo relato de Maria Regina Scotiæ martyrium passa sub Elisabeth Angliæ tyranna; videlicet ex Indulto Apostolico B. Pii Quinti habuisse secum Sacrosanctam Eucharistiam, propriis manibus sumendam. Quòd laici, ac mulieres non possint tangere Eucharistiam, & per consequens nec communicare se ipsos demonstravi in meis Decisionibus de Venerab. Euchar. Sacram. decif. 44. à num. 3. & seqq. Porro an Parochus moribundus, absente alio Sacerdote, possit sibi ipsi Extremam Unctionem dare, disputabitur in Decif. XV. de Extr. Unctione, ubi studiosus videat.

DECISIO XV.

ARGUMENTUM.

Edoet præsens Decisio, quando liceat petere Sacramenta à Ministris indignis? Et quando indignis petentibus ea, possint à Sacerdote ministrari?

SUMMARIUM.

- 1 Sacramenta an petenda à Ministris indignis?
- 2 Baptismus, & Pœnitentia quando recipi possit ab indignis? Et quando alia Sacramenta?
- 3 Ministris dignis existentibus non licet petere Sacramenta ab indignis.
- 4 Indignis quando liceat ministrare Sacramenta?
- 5 Eucharistia quando sit deneganda peccatori occulto.
- 6 Occultum dicitur dupliciter. Et quomodo?

Sed adhuc circa Ministrantes, ac recipientes Sacramenta nonnulla quaesita satis curiosa, ac utilia sunt indaganda. Primum sit, An liceat Sacramenta petere ab indigno?

Alii affirmant, quia bonum, & licitum est quod petitur, & à ministro, si vult, licitè solvi potest, prævia contritione. Alii negant; quia est malum inducere proximum ad peccatum; peccat enim mortaliter Minister indignus, administrans Sacramenta. S. Thom. 3. par. 9. 64. art. 6. Varii varia dixerunt prout variè, & discordes sunt in resolutione hujus quaesiti tam Scholastici, quam Moralistæ Theologi, allegati à Diana part. 3. tract. 4. resolut. 59. Item par. 4. tract. 4. resolut. 21. Item part. 5. tract. 7. resolut. 4. & d. p. 5. tract. 9. resolut. 133. Item par. 7. tract. 12. & Misc. 3. resolut. 33. alias 31. Item part. 10. tract. 11. & misc. 1. resolut. 63. & resolut. 64. Novissimè Maltrius in Theolog. Mor. disput. 16. num. 51.

Cæterum vera, & germana responsio desumenda est à sequentibus conclusionibus.

Prima Conclusio. Baptismus, & Pœnitentiam in casu extremae necessitatis, id est in periculo mortis, petere, & recipere licet, si alius non adsit minister